

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

20 май 2010 година *

По дело C-138/09

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Tribunale ordinario di Palermo (Италия) с акт от 23 януари 2009 г., постъпил в Съда на 15 април 2009 г., в рамките на производство по дело

Todaro Nunziatina & C. Snc

срещу

Assessorato del Lavoro, della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell'Emigrazione della regione Sicilia,

* Език на производството: италиански.

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н J.-C. Bonichot, председател на състав, г-жа С. Toader, г-н K. Schiemann, г-н P. Kūris (докладчик) и г-н L. Bay Larsen, съдии,

генерален адвокат: г-н N. Jääskinen,
секретар: г-жа R. Şereş, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 март 2010 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Assessorato del Lavoro, della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell’Emigrazione della regione Sicilia, от г-жа G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от адв. F. Arena, avvocato dello Stato,
- за Todaro Nunziatina & C. Snc, от адв. G. Bentivegna, avvocato,
- за Европейската комисия, от г-н D. Grespan, в качеството на представител,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване е относно тълкуването на Решение SG (95) D/15975 на Комисията от 11 декември 1995 година относно Регионален закон № 27 от 15 май 1991 г. на регион Сицилия за помощите за повишаване на заетостта (държавна помощ NN 91/A/95) (наричано по-нататък „решението от 1995 г.“) и на Решение 2003/195/ЕО на Комисията от 16 октомври 2002 година относно схемата за помощи, която Италия възнамерява да приведе в изпълнение за повишаване на заетостта в регион Сицилия — С 56/99 (ex N 668/97) (ОВ L 77, 2003 г., стр. 57), както и относно валидността на същите тези решения.
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Todaro Nunziatina & C. Snc (наричано по-нататък „Todaro Nunziatina“), дружество със седалище Сицилия (Италия), и Assessorato del Lavoro, della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell’Emigrazione della regione Sicilia (наричано по-нататък „Amministrazione“) по повод изплащането на сумата от 45 320,64 EUR, увеличена със законоустановената лихва, представляваща дължимата субсидия, предвидена в член 10 от Регионален закон № 27 от 15 май 1991 г. на регион Сицилия за помощите за повишаване на заетостта (GURS, бр. 25, 18.5.1991 г., наричан по-нататък „Закон 27/91“).

Правна уредба

Общностна правна уредба

- 3 Член 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88 ЕО] (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41) гласи:

„За целите на настоящия регламент:

[...]

- в) „нова помощ“ означава всяка помощ, т.е. схеми за помощ и индивидуална помощ, които не са съществуваща помощ, включително измененията на съществуваща помощ“.

- 4 В решението от 1995 г. Комисията на Европейските общности не повдига възражения срещу помощните мерки, предвидени в Закон 27/91, тъй като приема, че същите са съвместими с Договора за ЕО. В посоченото решение Комисията освен това приканва съответната държава членка отново да отправи уведомление за разглеждания закон в случай на повторно финансиране на помощите след 1997 г.

5 В точка 10 от мотивите на Решение 2003/195 Комисията отбелязва, че „член 11, параграф 1 от [Регионален закон № 16 от 27 май 1997 г. на регион Сицилия, с който се разрешава разходването на средства с оглед усвояване на провизиите по общите фондове в рамките на бюджета на региона за финансовата 1997 г. (GURS, бр. 27, 31.5.1997 г., наричан по-нататък „Закон 16/97“)], се отнася до повторното финансиране през 1997 г. и 1998 г. на схема за помощи (NN 91/A/95), въведена с член 10 от [Закон 27/91], одобрена от Комисията на 14 ноември 1995 г., която изтича в края на 1996 г.“ [неофициален превод]

6 Член 1 от Решение 2003/195 гласи:

„Схемата за помощи, предвидена в член 11, параграф 1 от сицилианския Регионален закон № 16 от 27 май 1997 г., която Италия възнамерява да приведе в изпълнение, е несъвместима с общия пазар.

Поради това посочената схема не може да се приведе в изпълнение.“

Национална правна уредба

7 Членове 9—11 от Закон 27/91 предвиждат различни видове помощи за повишаване на заетостта в Сицилия.

8 Член 10 от Закон 27/91 гласи по-специално, че:

„1. Регионалният съветник по въпросите на заетостта, социалното осигуряване, професионалното обучение и емиграцията е оправомощен, включително в рамките на споразуменията, предвидени в член 8 от Регионален закон № 35 от 8 ноември 1988 г., да предоставя на предприятията от секторите на занаятите, туризма и околната среда, както и на вписаните в съсловните регистри работодатели, които наемат лица по договор за обучение в съответствие с член 3 от Декрет-закон № 726 от 30 октомври 1984 г., преобразуван със Закон № 863 от 19 декември 1984 г., въз основа на проекти, одобрени преди това от Commissione regionale per l'impiego (Регионална комисия за заетост), субсидии за трудово възнаграждение в размер:

- a) на 30 % от трудовото възнаграждение, дължимо на основание на отрасловите колективни трудови договори за целия срок на договора за обучение. Размерът на субсидиите е 50 %, когато лицата са назначени по проекти, които са в съответствие със споразуменията, предвидени в член 8 от Регионален закон № 35 от 8 ноември 1988 г., или в случаите по член 9, параграф 2;
- b) на 50 %, 40 % и 25 % от трудовото възнаграждение, дължимо на основание на отрасловите колективни трудови договори, съответно за първата, втората и третата година в случай на запазване за неопределено време на заетостта на лицата, наети по договори за обучение. Субсидиите достигат 65 %, 50 % и 50 % съответно за първата, втората и третата година в случаите по член 9, параграф 2.

2. Разпоредбите на параграф 1 се прилагат спрямо назначените лица, които имат договори за обучение, сключени в периода между първия ден от месеца, следващ месеца, през който настоящият закон влиза в сила, и 31 декември 1996 г., при положение че предприятията не са правили съкращения на персонала през предходните дванадесет месеца. Единствено за предвидените в буква б) случаи

разпоредбите на параграф 1 се прилагат и при запазване за неопределено време на заетостта на лицата, наети с договор за обучение преди посочения период.

[...]“

- 9 Член 11, параграф 1 от Закон 16/97 гласи:

„За посочените в член 10 от [Закон 27/91] цели за финансовата 1997 г. се разрешават допълнителни разходи в размер на 82000 милиона лири (глава 33709). Крайният срок 31 декември 1999 г., посочен в член 69 от Регионален закон № 6 от 7 март 1997 г., се отнася и за помощите, упоменати в членове 9 и 10 от [Закон 27/91], впоследствие съответно изменен и допълнен.“

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 10 От акта за преюдициално запитване е видно, че Todaro Ninziatina подава в Amministrazione искане за помощ на основание член 10, параграф 1, букви а) и б) от Закон 27/91 за назначаването на двама работници по договор за обучение, впоследствие преобразувани в договори за неопределено време. В това отношение то представя шест искания за субсидиране за периода между 1 юни 1996 г. и 30 септември 1999 г.

- 11 След като Amministrazione не му изплаща поисканите помощи, Todaro Ninziatina предявява иск срещу него пред Tribunale ordinario di Palermo за изплащането на сумата от 45 320,64 EUR, увеличена със законоустановената лихва. Amministrazione възразява срещу искането, като по същество твърди, че не е оправомощено да отпуска тези помощи предвид Решение 2003/195.
- 12 В този контекст Tribunale ordinario di Palermo решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Имала ли е [Комисията] намерение, като със своето [решение от 1995 г.] разрешава прилагането на схема за помощи (идентификационен № NN 91/A/95), въведена от регион Сицилия с член 10 [Закон 27/91], която предвижда механизъм за субсидиране през определен брой години, от най-малко две до най-много пет (две години за назначаване по договор за обучение плюс още най-много три години в случай на преобразуване на договора за обучение в безсрочен договор):

- да даде общо разрешение за такава времева и икономическа модулация на помощите (две + три години), или напротив,

- да разреши, изключително и алтернативно, предоставянето на субсидии за назначаването по договор за обучение (за неговата двугодишна продължителност) или субсидии за преобразуването в договори за неопределено време на договорите на наети лица, които преди това са били назначени по договор за обучение (за предвидените три години, считано от датата на преобразуване)?

2) Трябва ли срокът за прилагането на държавната помощ, който е финансовата 1997 година, посочен от [Комисията] в нейното [решение от 1995 г.] по отношение на разрешаването на въведената с член 10 от Регионален закон 27/91 схема, да се тълкува:

— като срок за първоначално провизиране на разходите за помощи, които при всички случаи следва да бъдат изплатени през следващите години (в зависимост от различните, посочени по-горе възможни тълкувания на разрешените помощи), или по-скоро

— като краен срок за фактическото изплащане на самите субсидии от страна на компетентните регионални органи?

3) Може ли (и трябва ли) за назначаването по договор за обучение по силата на член 10 от [Закон 27/91], извършено например на 1 януари 1996 г., и следователно по време на предвидения с [решението от 1995 г.] срок за прилагане на помощта, регион Сицилия да приложи конкретно въпросната схема за помощ за всички години, за които е получено разрешение (т.е. две + три години), включително и когато, както в посочения пример, прилагането на разрешената схема включва фактическо изплащане на субсидията до 31 декември 2001 г. (т.е. 1996 г. + 5 години = 2001 г.)?

4) [Комисията] имала ли е намерение посредством Решение 2003/195[...], чийто член 1 гласи: „[с]хемата за помощи, предвидена в член 11, параграф 1 от [Закон 16/97], която Италия възнамерява да приведе в изпълнение, е

несъвместима с общия пазар. Поради това посочената схема не може да се приведе в изпълнение“, да:

- откаже да разреши „новата“ помощна схема, съдържаща се в член 11 от [Закон 16/97], тъй като я счита за „автономна“ система, която има за цел да продължи срока за прилагане на въведената с член 10 от [Закон 27/91] помощ след 31 декември 1996 г., включвайки в нея и разходите, свързани с назначаването и/или преобразуването, извършени през 1997 г. и 1998 г., или
 - напротив, с въпросното решение е имала намерение реално да попречи на региона да разпредели фактически икономическите средства с цел да блокира конкретното изплащане на въведените с член 10 от [Закон 27/91] държавни помощи, включително за назначаването и/или преобразуването, извършени преди 31 декември 1996 г.?
- 5) Ако избраното тълкуване на [Решение 2003/195] е съдържащото се в точка 4, първа хипотеза, съвместимо ли е това решение с тълкуването на член [87 ЕО], на което се позовава Комисията като основа за аналогични случаи, свързани с освобождаването от социалноосигурителни тежести за договорите за обучение, посочени в Решение 2000/128/ЕО от 11 май 1999 година [относно схемите за помощ, приведени в действие от Италия, с които се прилагат мерки за заетост (ОВ L 42, 2000 г., стр. 1)] ([...] изрично припомнено в мотивите на решението за отказ от 2002 г.) и Решение 2003/739/ЕО от 13 май 2003 година [относно държавната помощ, която Италия възнамерява да изпълни за повишаване на заетостта в регион Сицилия (ОВ L 267, стр. 29)] [...]?
- 6) Ако избраното тълкуване на [Решение 2003/195] е съдържащото се в точка 4, втора хипотеза, как следва да се тълкува предходното решение за разрешение на мерките за помощ, като се имат предвид двете значения, които може да има прилагателното „допълнителен“: „допълнителен спрямо

определения с решението на Комисията бюджет“ или „допълнителен спрямо финансирането, предвидено от Региона само до бюджетната 1996 г.“?

- 7) В крайна сметка кои помощи трябва да се считат за законосъобразни и кои за незаконосъобразни според Комисията?
- 8) Върху коя от страните в главното производство [Todaro Ninziatina или Amministrazione] пада тежестта да докаже, че определеният от самата Комисия бюджет не е бил превишен?
- 9) Включва ли се евентуалното признаване в полза на предприятията бенефициери на законоустановената лихва за забава в плащането на сметките за законосъобразни и допустими субсидии при определянето на потенциалното превишаване на одобрения първоначално с решението от 1995 г. бюджет [...]?
- 10) Какъв лихвен процент следва да се приложи, доколкото той се включва при определяне на превишаването?“

По преюдициалните въпроси

По допустимостта на втори, пети и осми въпрос

По допустимостта на пети въпрос

– Становища, представени пред Съда

- 13 Според Комисията този въпрос се отнася до валидността на Решение 2003/195. Тя счита, че запитващата юрисдикция би искала да установи дали това решение е съвместимо с тълкуването на член 87 ЕО, възприето от Комисията в Решения 2000/128 и 2003/739. В това отношение Комисията отбелязва, че петият въпрос няма никакво отношение към разрешаването на спора по главното производство.

- 14 Todaro Ninziatina изтъква, че този въпрос е ирелевантен за произнасянето по главното производство, доколкото Решения 2000/128 и 2003/739 се отнасят до положения, които се различават от разглежданото по главното производство.

– Съображения на Съда

- 15 Въпросът, насочен към преценката на валидността на Решение 2003/195, е поставен от запитващата юрисдикция.

- 16 В това отношение следва да се напомни, че Съдът може да реши да не се произнася по преюдициален въпрос относно преценка на валидността на общностен акт, когато е съвсем очевидно, че поисканата от националната юрисдикция преценка няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора по главното производство (Решение от 10 януари 2006 г. по дело *Cassa di Risparmio di Firenze* и др., C-222/04, *Rescueil*, стр. I-289, точка 75, както и цитираната съдебна практика).

- 17 В Решение 2003/195 се разглежда съвместимостта с член 87 ЕО и сл. на член 11, параграф 1 от Закон 16/97 относно повторното финансиране през 1997 г. и 1998 г. на схема за помощи, въведена с член 10 от Закон 27/91, одобрен с решението от 1995 г.

- 18 За сметка на това с Решение 2000/128 се разглежда съвместимостта с член 87 ЕО и сл. на съвкупност от приведени в изпълнение на национално равнище от Италианската република помощи за повишаване на заетостта, различни от тези по Решение 2003/195, като в него се приема, че посочените помощи отчасти са съвместими с общия пазар.

- 19 Освен това с оглед на член 87 ЕО и сл. в Решение 2003/739 се разглежда и повторното финансиране за периода 2000—2006 г. на схема за помощи за заетостта в регион Сицилия, одобрена от Комисията на 25 февруари 1998 г., основаваща се на Регионален закон 30/97, който предвижда помощ под формата на пълно освобождаване от тежести с максимална продължителност от 6 години при създаването на работни места, независимо дали са свързани с инвестиция или не.

- 20 Поради това следва да се приеме, че запитващата юрисдикция не дава никакви разяснения относно различното тълкуване на член 87 ЕО, което се предполага, че е залегнало в посочените по-горе Решение 2000/128 и Решение 2003/739.
- 21 При всички положения практиката на Комисията при вземане на решения по други дела, например в Решение 2000/128 и в Решение 2003/739, не би могла да се отрази на валидността на Решение 2003/195, която може да се преценява единствено от гледна точка на обективните норми на Договора.
- 22 Поради това петият въпрос трябва да се обяви за недопустим.

По допустимостта втори и осми въпрос

– Становища, представени пред Съда

- 23 Todaro Ninziatina счита, че вторият въпрос е недопустим, поради това че изисква тълкуване на националната правна уредба, което Съдът не е компетентен да извърши.

- 24 Комисията и Amministrazione сочат недопустимостта на осмия въпрос, поради това че не може ясно да се установи тълкуването на кой аспект на общностното право е поискано от запитващата юрисдикция.

– Съображения на Съда

- 25 Следва да се напомни, че само националният съд, който е сезиран със спора и трябва да поеме отговорността за последващото му съдебно решаване, може да прецени предвид особеностите на делото както необходимостта от преюдициално заключение, за да може да постанови решението си, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда (вж. по-специално Решение от 17 юни 1999 г. по дело Piaggio, C-295/97, Recueil, стр. I-3735, точка 24 и цитираната съдебна практика, както и Решение от 9 март 2010 г. по дело ERG и др., C-378/08, Сборник, стр. I-1919, точка 73).
- 26 Достатъчно е да се констатира, на първо място, че вторият въпрос, с който се иска тълкуване на понятието „срок за прилагането на държавната помощ, който е финансовата 1997 година“, е свързан с решението от 1995 г. и има непосредствено значение за разрешаването на спора по главното производство, и на второ място, че осмият въпрос не е лишен от всякаква връзка с решението от 1995 г., тъй като с него се дава възможност на запитващата юрисдикция да установи доколко е усвоен бюджетът, определен за посочените в споменатото решение помощи.
- 27 Ето защо на втори и осми въпрос следва да се дадат отговори.

По преюдициални въпроси 1—3

- 28 С въпроси 1—3, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска от Съда тълкуване на решението от 1995 г., за да се определи неговият обхват.
- 29 В това отношение следва да се приеме, че с решението от 1995 г. Комисията решава да не повдига възражения по отношение на схемата за помощи за повишаване на заетостта, предвидена със Закон 27/91.
- 30 Тази схема за помощи, въведена от регион Сицилия, има за цел да способства за обучението и създаването на работни места. Тя трябва да започне да действа през 1991 г., но в приложение на член 88, параграф 3 ЕО италианското правителство уведомява Комисията за нея едва на 18 май 1995 г.
- 31 За тълкуването на решението от 1995 г. следва не само да се разгледа самият му текст, от който в *Официален вестник на Европейските общности* от 21 декември 1995 г. е публикувано единствено резюме, а също и уведомлението за мерките, направено от италианското правителство на 18 май 1995 г.
- 32 От прегледа на тези материали е видно, че мерките за помощ, за които е направено уведомление, са предвидените в членове 9—11 от Закон 27/91, финансирането на които е осигурено с установеното годишно бюджетно разпределение.

- 33 Предвид поставените от запитващата юрисдикция въпроси разглеждането на обхвата на решението от 1995 г. следва да се сведе до член 10 от Закон 27/91.
- 34 По същество споменатият член 10 предвижда две помощни мерки за повишаване на заетостта. Първата се изразява в предоставянето на субсидия в размер от 30 % до 50 % от трудовото възнаграждение на лицата, наети по договор за обучение за целия му срок, при условие че те са били наети в рамките на периода между първия ден от месеца, следващ месеца, през който Закон 27/91 влиза в сила, и 31 декември 1996 г.
- 35 Втората се изразява в предоставянето на спадаща субсидия в размер от 50 % до 25 % от трудовото възнаграждение на работниците в случай на преобразуването на този договор в договор за неопределено време през първите три години от действието му, при условие че споменатото преобразуване е направено в рамките на периода между първия ден от месеца, следващ месеца, през който Закон 27/91 влиза в сила, и 31 декември 1996 г. и се отнася за лица, наети преди посочения период.
- 36 Поради това следва да се приеме, първо, че двете помощи не могат да се кумулират във времето за един и същ работник, тъй като за да се ползва от втората помощ на основание преобразуването на срочен договор, лицето трябва да е назначено преди датата, на която Закон 27/91 влиза в сила.
- 37 Второ, изплащането на сумите, предназначени за отпуснатите помощи, може да се направи след 31 декември 1996 г. при спазване на приложимите национални бюджетни норми.

- 38 За сметка на това правопораждащият помощта юридически факт, а именно наемането на работника в първия случай или преобразуването на договора в договор за неопределено време във втория, трябва да настъпи преди 31 декември 1996 г.
- 39 Освен това, както е видно от описанието в приложения към упоменатото по-горе уведомително писмо от 18 май 1995 г. фиш, общият бюджет, одобрен от Комисията и за двете предвидени в член 10 от Закон 27/91 мерки, за 1991—1996 г. възлиза на 159 милиарда лири, т.е. около 79,5 милиона евро.
- 40 В това отношение следва да се отбележи, че решението от 1995 г. единствено определя границата относно размера на ангажимента по общия бюджет и не уточнява, нито оказва въздействие върху правилата за изплащане на тези помощи, които продължават да се уреждат от националните разпоредби.
- 41 От изложеното следва, че на въпроси 1—3 следва да се отговори, че решението от 1995 г. трябва да се тълкува, че допуска съвместимостта с общия пазар на схема за помощи, състояща се от две мерки, предвидени в член 10, параграф 1, букви а) и б) от Закон 27/91, които не могат да се кумулират и чийто правопораждащ факт, а именно наемането на работник или преобразуването на договора в договор за неопределено време, трябва да настъпи преди 31 декември 1996 г., като изплащането им обаче може да продължи и след тази дата, при положение че приложимите национални финансови и бюджетни правила допускат това и се спазва одобреният от Комисията общ бюджет.

По преюдициални въпроси 4, 6 и 7

- 42 С въпроси 4, 6 и 7, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска от Съда тълкуване на член 1 от Решение 2003/195, за да се определи дали помощта, във връзка с която е постановено това решение, е нова помощ.
- 43 В член 1 от Решение 2003/95 Комисията обявява предвидената в член 11, параграф 1 от Закон 16/97 схема за помощи за несъвместима с общия пазар.
- 44 В светлината на десето съображение от това решение член 11, параграф 1 предвижда повторно финансиране през 1997 г. и 1998 г. на схемата за помощи, въведена с член 10 от Закон 27/91, в размер на още 82 милиарда лири или около 42,3 милиона евро.
- 45 В това отношение по смисъла на член 1, буква в) от Регламент № 659/1999 за нова помощ трябва да се счита „всяка помощ, т.е. схеми за помощ и индивидуална помощ, които не са съществуваща помощ, включително измененията на съществуваща помощ“.
- 46 Освен това от постоянната съдебна практика е видно, че за нови помощи трябва да се считат мерките, приети след влизането в сила на Договора, целящи въвеждане или изменение на помощи, с уточнението, че измененията могат да се отнасят или до съществуващи помощи, или до първоначални проекти, за които Комисията е информирана (Решение от 23 февруари 2006 г. по дело Atzeni и др., C-346/03 и C-529/03, Recueil, стр. I-1875, точка 51, както и цитираната съдебна практика).

- 47 Оттук следва, че като едновременно предвижда увеличаване на бюджета, предназначен за схемата за помощи по член 10 от Закон 27/91 — в случая с над 50 %, и продължаване с две години на периода на приложение на условията за предоставяне по тази схема, член 11, параграф 1 от Закон 16/97 създава нова помощ, различна от тази по решението от 1995 г. Единствено тази нова помощ е обявена от Комисията за несъвместима с общия пазар в Решение 2003/195.
- 48 При това положение назначаването на лица по договор за обучение или преобразуването на такива договори в договори за неопределено време, извършено след 1 януари 1997 г., вече не може да бъде основание за предоставянето на никаква помощ.
- 49 Поради това на въпроси 4, 6 и 7 следва да се отговори, че член 1 от Решение 2003/195 трябва да се тълкува в смисъл, че предвидената в член 11, параграф 1 от Закон 16/97 схема за помощи представлява нова помощ, различна от предвидената в член 10 от Закон 27/91. Споменатият член 1 не допуска предоставянето на субсидии за всяко назначаване на лица по договори за обучение или за всяко преобразуване на договори за обучение в договори за неопределено време след 1 януари 1997 г.

По осмия преюдициален въпрос

- 50 С осмия въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се определи коя от страните в производството следва да докаже, че не е бил изчерпан общият бюджет, предназначен за разрешените съгласно решението от 1995 г. помощни мерки по член 10, параграф 1, букви а) и б) от Закон 27/91.

- 51 На първо място, следва да се напомни, както бе отбелязано в точки 39 и 40 от настоящото решение, че общият бюджет, приет с решението от 1995 г., е предназначеният от регион Сицилия за схемата за помощи, предвидена в член 10, параграф 1, букви а) и б) от Закон 27/91, както е определен в уведомлението относно мерките, отправено на 18 май 1995 г. от италианското правителство до Комисията.
- 52 На второ място, трябва да се приеме, че решението от 1995 г. води до разрешаването на схема за помощи чрез обявяването ѝ за съвместима с общия пазар, но не и до налагането ѝ на съответната държава членка.
- 53 В този смисъл предметът и последицата от решението от 1995 г. не са Италианската република да бъде принудена да отпусне помощите, предвидени в член 10, параграф 1, букви а) и б) от Закон 27/91, а да ѝ се разреши да приложи тези помощи, ако нейната воля е такава (вж. в този смисъл Решение от 20 ноември 2008 г. по дело Foselev Sud-Ouest, C-18/08, Сборник, стр. I-8745, точка 16).
- 54 В резултат от това в отсъствието на общностна правна уредба по въпроса във вътрешния си правов ред всяка държава членка трябва да определи реда и условията, при които да се докаже, че не е превишен общият бюджет, предназначен за разрешената с решението от 1995 г. схема за помощ.
- 55 Същевременно следва да се подчертае, че националните органи трябва да са в състояние да обосноват, най-вече по искане на Комисията, състоянието на плащанията по дадена схема за помощи, когато Комисията — както във връзка с решението от 1995 г. — се произнася по отношение на схема, за която държавата членка предвижда максимален общ бюджет, който може да се разпределя индивидуално на получателите по посочената схема.

56 При това положение на осмия въпрос следва да се отговори, че съответната държава членка следва да определи страната в производството, която да докаже, че не е бил изчерпан общият бюджет, предназначен за разрешените с решението от 1995 г. мерки по член 10, параграф 1, букви а) и б) от Закон 27/91.

По преюдициални въпроси 9 и 10

57 С въпроси 9 и 10, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали размерът на законоустановената лихва, евентуално дължима от регион Сицилия при забава в изплащането на помощите, следва да се включи в размера на общия бюджет, разрешен с решението от 1995 г., и при утвърдителен отговор, какъв е приложимият ѝ размер.

58 В това отношение е уместно да се припомни на първо място, че член 88, параграф 3, първо изречение ЕО въвежда в тежест на държавите членки задължение за отпращане на уведомление за плановете за предоставянето или изменението на помощи (Решение от 12 февруари 2008 г. по дело CELF и *Ministre de la Culture et de la Communication*, C-199/06, Сборник, стр. I-469, точка 33).

59 В съответствие с член 88, параграф 3, второ изречение ЕО, ако Комисията смята, че планът, за който е отправено уведомление, е несъвместим с общия пазар по смисъла на член 87 ЕО, тя без забавяне започва процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО (Решение по дело CELF и *Ministre de la Culture et de la Communication*, посочено по-горе, точка 34).

60 В съответствие с член 88, параграф 3, последно изречение ЕО държавата членка, която възнамерява да отпусне помощ, не може да започне прилагането на предложените мерки, докато тази процедура не доведе до постановяването на

окончателно решение на Комисията (Решение по дело CELF и *Ministre de la Culture et de la Communication*, посочено по-горе, точка 35).

- 61 Забраната, предвидена с тази разпоредба, цели да гарантира, че последиците от една помощ няма да настъпят, преди Комисията да е имала разумен срок, за да разгледа плана в подробности, и ако са налице условията за това, да започне процедурата по параграф 2 от същия член (Решение от 14 февруари 1990 г. по дело Франция/Комисия, известно като „*Boussac Saint-Frères*“, C-301/87, *Recueil*, стр. I-307, точка 17, както и Решение по дело CELF и *Ministre de la Culture et de la Communication*, посочено по-горе, точка 36).
- 62 От това следва, че тъй като решението от 1995 г. прави предвидената в член 10, параграф 1, букви а) и б) от Закон 27/91 схема за помощи съвместима с общия пазар едва от датата на това решение, забавата в изплащането на помощите би могла да породи начисляването на лихва единствено за сумата на помощите, дължима след посочената дата.
- 63 На второ място, както следва от отговора на осмия въпрос, правото да се получат лихви при забавено изплащане на помощите, както и приложимите относно тези лихви правила и размер попадат под действието на националното право.
- 64 Следва все пак да се уточни, че решението от 1995 г. се отнася единствено за помощните мерки, предвидени в Закон 27/91, и по-специално в член 10, параграф 1, букви а) и б) от него, в рамките на общия бюджет, съдържащ се в уведомлението за мерките, направено от италианското правителство на 18 май 1995 г.
- 65 За сметка на това размерът на евентуално дължимите лихви в случай на забава в изплащането по споменатите помощни мерки не би могъл да представлява изцяло или отчасти помощ, нито пък — при това положение — да се включи в предназначения за тях общ бюджет.

66 От изложеното следва, че на въпроси 9 и 10 следва да се отговори, че размерът на евентуално дължимите законоустановени лихви в случай на забава в изплащането на помощите, разрешени с решението от 1995 г., през периода след това решение, не следва да се включва в размера на общия разрешен с това решение бюджет. Лихвеният процент и правилата за неговото прилагане се уреждат от националното право.

По съдебните разноси

67 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

- 1) Решение SG (95) D/15975 на Комисията от 11 декември 1995 година относно Регионален закон № 27 от 15 май 1991 г. на регион Сицилия за помощите за повишаване на заетостта (държавна помощ NN 91/A/95) трябва да се тълкува в смисъл, че допуска съвместимостта с общия пазар на схема за помощи, състояща се от две мерки, предвидени в член 10, параграф 1, букви а) и б) от споменатия Регионален закон № 27/91, които не могат да се кумулират и чийто правопораждащ факт, а именно назначаването на работник или преобразуването на договора в договор за неопределено време, трябва да настъпи преди 31 декември 1996 г., като изплащането им обаче може да продължи и след тази дата, при положение че приложимите национални финансови и бюджетни правила допускат това и се спазва одобреният от Комисията на Европейските общности общ бюджет.

- 2) Член 1 от Решение 2003/195/ЕО на Комисията от 16 октомври 2002 година относно схемата за помощи, която Италия възнамерява да приведе в изпълнение за повишаване на заетостта в регион Сицилия — С 56/99 (ex N 668/97), трябва да се тълкува в смисъл, че схемата за помощи, предвидена в член 11, параграф 1 от Регионален закон № 16 от 27 май 1997 г. на регион Сицилия, с който се разрешава разходването на средства с оглед усвояване на провизиите по общите фондове в рамките на бюджета на региона за финансовата 1997 година, представлява нова помощ, различна от предвидената в член 10 от Регионален закон № 27 от 15 май 1991 г. на регион Сицилия за помощите за повишаване на заетостта. Споменатият член 1 не допуска предоставянето на субсидии за всяко назначаване на лица по договори за обучение или за всяко преобразуване на договори за обучение в договори за неопределено време след 1 януари 1997 г.

- 3) Съответната държава членка следва да определи страната в производството, която да докаже, че не е бил изчерпан общият бюджет, предназначен за разрешените с Решение SG (95) D/15975 мерки по член 10, параграф 1, букви а) и б) от Регионален закон № 27 от 15 май 1991 г. на регион Сицилия за помощите за повишаване на заетостта.

- 4) Размерът на евентуално дължимите законоустановени лихви в случай на забава в изплащането на помощите, разрешени с Решение SG (95) D/15975 през периода след това решение, не следва да се включва в размера на общия разрешен с това решение бюджет. Лихвеният процент и правилата за неговото прилагане се уреждат от националното право.

Подписи